

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Komoly jelek.

Elmult felettünk az aratási sztrájk viharja, de komoly kötelesség behatóan foglalkozni a földmivelő-nép elkeseredettségének okaival. Mert most még sikerült az alig néhány járásra kiterjedt néplázadást leverni, de nagy kérdés: sikerülni fog-e a leverés két-három esztendő múlva, amikor nem egyes járásokra, hanem egész vármegyékre, sőt országrészekre terjedő mozgalommal találják magukat szemben a hatóságok?

Két mélyenfekvő oka van a munkálkodó magyar nép nyomoruságának. Az egyik az alacsony napszám, a másik a földéhség. Egyikkel sem foglalkoztak még elég komolyan. A mezei munkabérek dolgában ma is még a régi, elavult rendszer szerint járnak el. Pedig az utóbbi husz-harminc esztendő alatt nagyot fordult az idők kereke. Ami régebben helyes, célravezető volt, az ma már sok tekintetben nyög. Vége az úgynevezett patriárkális viszonyoknak munkás és birtokos között, változott a korszellem és vele a bér, a munkaidő és a munka. S érdekes, hogy míg maga a munkásság még a legelhagyottabb vidéken is beletalálta magát az új viszonyokba, addig a munkaadó birtokos-osztály előtt még mindig a mult lebeg még mindig a szülői háznál eltanult rendszer szerint akarnak elbánni munkásaikkal.

S a nézeteknek s világfelfogásnak ez a különbsége okozza azt a mindjobban kiélesedő ellentétet, mely a munkások és a birtokosok közt fennáll. Igazságtalan, elfogult ember az, aki a sztrájkoló, lázongó munkásban nem lát mást, mint ellenséges érzelmű, gyűlölettel telt elemet. Aki nem akarja megérteni, hogy sok tekintetben jogosult a munkások követelése. Aki nem tudja felfogni azt, hogy manapság, amikor minden közszükségleti cikk ára megduplázódott, nem tud megélni családjával a mezei munkás abból a maximum 220—230 forint jövedelméből. Nagyobb jövedelme — sajnos — a munkások igen kis részének van, a legtöbb, a milliók, évi 150—200 forint keresetből tengetik nyomoruságos életüket. Aki tehát egyszerűen elzárkózik a munkások követeléseitől, abban nincsen egy csepp szociális érzék sem s mint a strucc, a porba dugja a fejét, mert nem akar látni.

Elég szomorú, hogy sok birtokos gondolkozik még ma is így s amíg csak egy rettentően tanulságos idő rájuk nem fog szakadni, nem is fognak szakítani ósdi, szükkeblü nézeteikkel.

Fölhozhatják s föl is hozzák ugyan ezen érvelésünk ellen azt, hogy a birtokos is nyög az adók sulya alatt, egyéb terhek is nyomják; a gabonaárak a magasabb munkabérek dacára is a régié maradnak, mert hiszen azokat nemzetközileg szabályozzák — ez azonban nincs így. Ezen a bajon segíteni lehet.

A börzén állapítják meg a mi buzaárainkat s ezt a börzét kell törvényileg úgy szabályozni, hogy a kereskedelmi spekuláció a gabona árát ne befolyásolhassa.

S ennek kapcsán törvényhozásilag kell szabályozni a mezőgazdasági munkabérekét, különösen az aratási munkadíjakat. Az aratás nem magánügy, az az ország életébe vágó közügy; joga van a törvényhozásnak az aratást illetően rendkívüli intézkedéseket életbe léptetni. Ezek az intézkedések természetesen ne legyenek egyoldalúak, ne nyomják el a munkát, amiket azt a már többször említett Darányi-féle „rabszolgatörvény“ tesz. Hanem hozzanak igenis egy humánus, mind a két félnek érdekeit szem előtt tartó törvényt, amelyet aztán lelkiismeretesen hajtsanak végre a hatóságok.

Itt van az Omge. Hivatott szaktestülete s vezére a magyar gazdáknak. Az Omgeben számos tudós nemzetgazda és filantróp ül. Üljenek össze ezek a kiváló hazafiak és terjeszsenek a törvényhozás elé egy megfelelő javaslatot. Csakis egy ilyen jó törvényvel, amely minden ízében megfeleljen a modern kor igényeinek, lehet elérni azt a célt, hogy Magyarországon békeességben arassanak.

S ha ilyen törvényt már a legközelebbi jövőben nem hoznak, a hanyagság egy-két esztendő múlva keservesen megboszulja magát! Egyre terjed a nép elégtelensége, amelynek szításához nagyban hozzájárul a szociálista tanok terjeszkedése. Jöhet egy Péter-Pál egy-két-három esztendő múlva lángban fog állani egész Magyarország! Egy Dózsa György-féle felkelésnek nézünk elébe, ha hazafias s humánus intézkedésekkel elejét nem vesszük a nagy bajnak!

Munkásviszonyok.

A „Hazánk“ című ujságból vesszük át az alábbi érdekes cikket, mely bennünket annál közelebről érdekel, mert a csongrádmegyei népet jellemzi s különösen az asszonynéppel foglalkozik bővebben.

A cikk a következő:

Ha az idegen keresztülmegy a csongrádvármegyei falvakon, csodálkozva kérdi:

— Hát ezeknek az asszonyoknak semmi dolguk sincs, hogy egész nap a ház előtt, vagy az eresz alatt ülnek, már amint az időjárás megengedi?

Nincs bizony, mert ezek az asszonyok sem szorgalom, sem háziasság dolgában nem állják ki idegenekkel a versenyt. Ölbetett kezekkel engedik dédelgetni magukat, tereferélnék késő estig, sőt némelyikük az urától hallott szociális eszméket forgatja és adja tovább, elképzeltetni: milyen értelmi nivón és milyen formában. Ha követnék például a bolgár konyhakertészek példáját, már lényegesen segítenének a helyzetükön. Ezek a bolgárok lejönnek Szegedre, kilicítálják a helybeli embereket a megfelelő földekről s fizetnek egy holdért évi 160—180 kor. hasznobért is. A többszöri évi termés föltétlenül kifizeti a fáradságot, sőt érdekes, hogy fedezi évi szükségleteiket is.

Tehén-, vagy kecsketartás is hoz valamit. Hiszen nézzük csak a délvidéki svábokat, ott az asszonyok látják el a maguk kisdéd tehenészetüket; a tejet maguk, vagy családtagjaik hordják házhoz s ebből a jövedelemből ruházódik az egész háznép, sőt ennek garasait takarítják meg újabb tehenekre.

A baromfitenyésztés előnyeit is fölösleges fejtegetni. A ludtartás behozza az eladó leány egész staffirungját (csakis úgy persze, ha nem megy a család női része a legegyszerűbb ruha elkészítése végett is a varrónőhöz). Kecskeméten és Bácsstopolyán sok száz szegény asszonyt foglalkoztat állandóan a ludtartás és koppasztás.

Kizárólag kalászos növényt termelni oktalanság. Dohánytermelésünk folyton csökken, ugyszólván rohamosan lesz kevesebb.

Aztán itt van a szőlőtelepítés, ami rohamos fejlődésnek indult országszerte, de talán sehol annyira, mint Szeged vidékén. Itt-ott találkozunk már Csongrádmegyében is vele, de még csak megközelítőleg sem elegendő mennyiségben. Szegedi szőlőtelepítésre alkalmas földterületet öt-hat év előtt két-háromszáz forintért lehetett kapni. Ma 1000 forinton alul szóba sem állanak az emberrel a tulajdonosok. Pedig hát egyszerű homokterületről van szó.

Beültetett, termésthöző szőlőt egyáltalán nem lehet kapni, egyébként is 2000 forintra taksálják holdját a gazdák. Meg is érthetjük ezt, ha látjuk a

számvetést. Egy tíz holdas szőlő tulajdonosa megmutatta a tavasszal nekem költségvetését. Telepe hat éves. Összes kiadása, beleszámítva a csősz fizetését (természetbeni lakása van félholdnyi, konyhakertészetre alkalmas föld haszonélvezetével), hozzáadva továbbá a napszámokat, az összes évi kiadása 800 forint volt. Ezzel szemben a borát 3100 forintért adta el.

Mekkora szőlőkultúrát lehetne e vármegyében teremteni, mikor különös előszeretettel vásárolják össze a külföldi kereskedők a házatisra felette alkalmas borainkat.

Ujdonságok.

— Személyi hírek. Kádár Szilveszter, községünk szeretett plebánosa, megrongált egészségének helyreállítása céljából a Nagyvárad melletti Püspökfürdőre utazott kététi üdülésre. Adja Isten, hogy érdemes lelkipásztorunk friss egészségben térjen vissza körünkbe. — Dr. Hám Antal, községünk jeles szülöttje, kolozsvári teológiai tanár, községünkbe érkezett, hogy a nyári szünidőt szeretett családjában töltsen. — Thury Károly volt mindszenti káplán, aki legutóbb Vásárhelyen működött, Nagykorösrre helyezte át az egyházmegyei hatóság.

— Magyar kereskedők a magyar ipar érdekében. Egy nagy horderővel bíró és igen érdekes mozgalom indult meg — mint értesülünk — a magyar kereskedők közt. A budapesti kereskedelmi és iparkamara több vezetőembere tegnap bizalmas jellegű tanácskozásra gyűlt össze, amelyen elhatározták, hogy országos kereskedői mozgalmat indítsanak és ha ezt elérték, úgy mindazokra a külföldön gyártott iparcikkre, amelyeket már Magyarországon is versenyképesen állítanak elő, kimondják a bojkottot. A mozgalomnak az a célja, hogy a kezdeményező hazafias kereskedők ezzel a bojkottal akarják bizonyítani, de egyben meg is figyelni, hogy a bekövetkezendő önálló vámterület, a magyar iparra pozitív számitással is, milyen óriási és azonnali hasznot jelent. Az értekezleten jelen voltak igen nagy lelkesedéssel fogadták és tették magukévá az eszmét s elhatározták, hogy az akciót a kereskedelmi és iparkamara július 11-iki plenáris ülése után nyomban megkezdik. A mozgalom vezetésére a kereskedő és pénzügyi világ vezéreit kéri fel, hogy így is biztosíthassák a mozgalom sikerét. Egyelőre — ha az országos intéző-bizottság megalakult — csak egy forgalmi árucikkre fogják kiterjeszteni a bojkottot. Természetesen minden egyes kereskedőt, mely a bojkott alá vett cikket árusítja, megelőzőleg kötelezik a magyar gyártmány árusítására, úgy, hogy a közönség keresve se kaphasson mást, mint magyar gyártmányt. Ha ez az egy iparcikkre szóló bojkott teljesen fennáll, akkor a tapasztalaton elindulva, minden Magyarországon gyártott ipartermék védelmében kiterjesztik a bojkottot. A budapesti nagykereskedők közül már többen hozzájárultak és több ezer koronát adnak a szervezéshez.

— Egyházi hír. A községünkben legutóbb szervezett új kápláni és hitoktatói állásra gróf Csáky Károly megyés püspök Pesity Imre eddigi csépai káplánt nevezte ki. Az új káplán augusztus hóban foglalja el állását. Itt említjük meg, hogy a megyés püspök és Kádár Szilveszter plebános ezen üdvös intézkedése folytán lehetővé válik, hogy a belterületi összes iskolákban rendes hitoktatók látják el az iskolás gyermekek vallásos nevelését és tanítását.

— Tüdővész ellen. A vallás- és közoktatásügyi miniszter körrendeletet bocsátott ki a népisiskolákhoz, amelyben a tanítókat a

gümőkör és tüdővész elleni harcban közreműködésre szólítja fel. A körrendelet a tüdővész mibenlétéről és az ellene használandó intézkedésekről világosítja fel a tanítókat és utasításokkal szolgál arra nézve miképpen viselkedjenek az iskolákban a borzasztó kór kikerülése végett.

— Gazdáink birtokvásárlása. Tegnap este egy helybeli és szentesi gazdából álló társaság rándult le Pánczél Károly vezetésével a Temesvár melletti bukoveci uradalmi földek megtekintésére, mely alkalommal már több gazda a szerződést is megkötötte. A szép birtok kitűnő fekvése és dús termőképessége folytán előreláthatólag rövid időn belül elkel.

— Szalmakalapgyár Csongrádon. Csongrád község, hogy népének munkát adjon, felszólította a gyárosokat, hogy állítsanak Csongrádon gyárakat, az előjáróság ingyen telekkel és adóelengedés kedvezményével fogja őket támogatni. Már egy szalmakalapgyár jelentkezett is, mely 30—40 asszonyt és leányt foglalkoztatna. Hát nálunk ugyan ki gondol arra, hogy a gyárosokat ide edesszük? Pedig a mi községünk érdeke is ezt javasolná, mert nálunk különösen sok a szegény, dologtalan nép.

— Felmondhatatlan kölcsönök konvertálása. Elvi jelentőségű határozatot hozott nem rég a Kuria. Ismeretes, hogy a törlesztéses jelzálogkölcsönökkel foglalkozó pénzügyintézetek zálogkölcsönök kamatozását olyképpen szokták biztosítani, hogy a kölcsönkötvényben kikötik, hogy az adós a törlesztési idő lejáratára előtt még felmondás mellett sem fizetheti vissza tartozását, úgy, hogy a drágább kamatozó kölcsöntől ilyen kikötés mellett az adós nem szabadulhatott. Nemrég hozott ítélettel a kir. Kuria azonban kimondotta, hogy ilyen kikötés dacára a stornódíj megfizetése mellett a törlesztéses kölcsön előbb is visszafizethető és ha az adós kívánja a hitelező intézet a követelést visszafogadni tartozik. E kuriai határozat mindazokra a birtokosokra bir jelentőséggel, akik már régebben, mikor a pénz még drágább volt, vettek fel ingatlanokra ilyen kikötés mellett kölcsönt.

— jutalom ipari munkásoknak. A szegedi kereskedelmi és iparkamara a napokban hirdetett pályázatot öt, egyenkint 100 koronás állami munkás-jutalomra, melyek a szegedi kamarai kerület olyan munkásai között fognak kiosztani, akik 15 évet meghaladó időt töltöttek egy munkaadónál és egyébként is érdemeket szereztek a kitüntetésre. Ajánlások a kereskedelmi és iparkamaránál e hónap 10-ig nyújtandók be, amire az érdekelteket ezután is figyelmezteti a kamara, mert az esetleg később beérkező ajánlásokat nem vehetik figyelembe.

— Az új bíró hivatalfoglalása. Különös módon foglalta el Csongrád új községi bírója: Ludrovai Tóth István, f. hó 1-én a hivatalát. Azt cselekedte ugyanis, hogy hajnali négy óra tájt félre verette a harangot, megtudni: hogyan működik a tűzoltóság. Amikor pedig az egyik községi jegyző arra figyelmeztette, hogy amit tett, az büntetendő cselekmény, sőt a büntető törvénykönyvben is megmutatta neki, hogy akárki ilyen cselekszik, az ezért 8—15 napig terjedő fogházbüntetést kap, a derék férfiú jóízűen nevetve azt felelte rá: — „Csakhogy én nem vagyok ám akárki, hanem Csongrád város főbírája.

— Kánikula. Minden átmenet nélkül visszatért a tavalyi forróság. Szinte feledjük, hogy volt részünk a tél hidegében és egy állítólagos tavasz enyhességében; csak ezt a sorvasztó, elkerülhetetlen, minden zeget-zugot betöltő forróságot érezzük tehetetlenül. Az éjszakák nem adnak menekvést. Parázs a párnád és kemence forrósága a takaród. A szobád mint a gőzfürdő, és ha tikkadtság-

dat egy korty vízzel akarod enyhíteni, meleg vizet találsz a pohárban. Csak éppen a hideg fürdőkben lehet felfrissülni, de ott sem teljesen, mert mire felöltözöl és eljössz a fürdőből: épp oly meleged van mint azelőtt. Az utcai kövezet, a házak sugározva verik vissza a nap hevét. Az ellen nincs menekvés. Megadással tűrjük az afrikai négereknek való tropikus hőséget.

— Gyémántmise. Bogyó Pál pápai praelatus, a kecskeméti róm. kath. egyházközség közszeretetének örvendő agg lelkipásztora e hóban üli meg a pappá szenteltetésének 60 éves jubileumát s ez alkalommal mondja jubiláris gyémántmiséjét is. Kecskemét város közönsége ez alkalommal nagy ünnepek keretében akarja kifejezni agg lelkipásztora iránt való szeretetét.

— Látható bolygócsillagok. Derült csillagos éjjeleken négy szép bolygót lehet látni az égen. A Mars esténként élénk fényével a nyugati égbolton ragyog és éjjelkor nyugszik. A Saturnus esti 9 órakor kel és egész éjjel az égbolton ragyog. A Jupiter és Venus hajnali fél 2 órakor kelnek és e hó 4-én álltak egymáshoz legközelebb. Kik e szép erősen ragyogó bolygókban akarnak gyönyörködni derült estéken, felkereshetik őket, mert mind a négy szabad szemmel is jól látható.

— Mészáros János tragédiája. Szomorú véget ért Mészáros János 26 éves mindszenti gazda. Csütörtökön délután a Kurca-parton levő beréjét kaszálta, miközben a tikkasztó hőség nagyon kimerítette. Hogy fáradságát némileg enyhítse, velkőzéshez fogott, hogy a Kurca hús hajjai között megfürödjék. Felesége és a vele dolgozó két napszámos mindenképpen igyekeztek őt szándékáról lebeszélni, azzal érvelvén, hogy éppen azon a helyen oly mély a víz, hogy könnyen belefulhat, hiszen uszni sem tud. Mészáros mindezen intésekre mosolyogva azt felelte, hogy nem kell őt féltetni. Alig ugrott azonban a habok közé, a parton álló feleségének és napszámosoknak rémületére fuldokolni kezdett. Felesége halálra ijedve rogyott össze, míg a két napszámos fejét vesztve szaladt segítségért. Mire azonban visszatértek, már késő volt, mert csak holttestét huzhatták ki a vízből. Hihető, hogy nem csupán a víz mélysége, hanem az is hozzájárult Mészáros szerencsétlen halálához, hogy görcsöket kapott, amelyek lehetetlenné tették neki a kiúszást. Temetése tegnap volt, számos résztvevő jelenlétében.

— Az ellenzéki agár. A regényesen szép Nógrád egyik legszebb pontjáról, a Cserhát magaslatáról méltóságtelesen néz le a hatalmas jegenyefák közül a Szuha kedves völgyére gyöngyösi Petheő András nemesi kuriája. A Petheő-család ősidőktől fogva ma is az ellenzéki politika hatalmas és rendíthetetlen harcosai közé tartozik. Valamint politikai elveiben, úgy máshoz is ragaszkodik a család az ősi nemesi kuriák hagyományos szokásaihoz, t. i. igen szives vendéglátó. — A közelmúltban is — éppen mikor Fejérváry a kormányra lépett — nagy társaság volt együtt Petheő Bandinál. Poharazás közben miről folytató volna másról a társalgás, mint a jelen szomorúan valóságos politikai helyzetéről. Szükséges megemlítenem, hogy van Petheő Bandinak egy kitűnő sóló agara, amely anynyira ragaszkodik gazdájához, hogy mindenüvé követi, még a szobákba is. Most is ott feküdt gazdájának lábainál. Beszélgetés közben a csupa ellenzéki politika híveiből álló társaság tagjai igen elszomorodtak a haza reménytelen jövője miatt s egy pillanatra mindannyian elcsöndesedtek. Petheő Bandi mintegy önfeledten tekintett a lábai előtt heverő agarra s fősóhajtott: „Kedves! kedves! (így hívják az agarat), szomorú napokat élünk: Előbb Tisza, most Fejérváry! Mi következik ezután?” Kedves mintha csak megértette volna gazdája szavainak szomorú

igazságát, hirtelen fölugrott, egyet-kettőt vakantolt és a szoba kellő közepére rókázta a félórával azelőtt elköltött ebédjét. A társaság ennek láttára hangos kacagásban tört ki, amire Petheő keserű gunnyal csak ennyit mondott: „Még a kutyám is megundorodik e két név hallatára!“ Mint Ketskés Győző, lapunk belső dolgozótársának írják Nógrádból, egész Nógrádban és a szomszédos vármegyékben is mindenki az ellenzéki agárról beszél.

— **Hajómunkások sztrájkja.** Tóth Ferenc szegedi hajótulajdonos Rusai Sándor főnöksége alatt alkalmazott tizenkilenc hajómunkást, mert Mindszentre nagymennyiségű terméskövet kellett szállíttatnia. Amint a munkások beszéltek, a fölfogadásnál úgy állapodtak meg a munkaadóval, hogy hatvan fillért fizet köbméterenkint a kövek után, de ha látják, hogy ennyivel nem jöhetnek ki eredményesen, akkor 1 korona 80 fillér napszámot fognak kérni. A hajótulajdonos — mint a munkások mondják — beleegyezett ebbe és el is szállították a köveket Mindszentig. Itt azonban a Tisza közepén megállították a hajót és kijelentették, hogy napszám nélkül nem rakhatják ki a követ. Tóth erre állítólag azt felelte:

— Kétszer nem alkuszom.

A munkások ezért az iszapban hagyták a hajót és kiléptek a munkából. Az ügy Tary István főszolgabíró elé került, aki azonban kijelentette, hogy ő mit sem tehet, mert a munkások és a hajótulajdonos között nincs írásbeli szerződés. A munkások ezután visszamentek Szegedre és ott a kihágási bíróság elé citálták őket. A rendőrbíró szintén kijelentette a munkaadónak, hogy nem állíthatja vissza a munkásokat, mert nincs írásbeli szerződésük. El is bocsátották valamenynyit s most a hajó itt vesztegel Mindszent alatt az iszapos vízben.

— **A buzakeresztek.** A kereskedelemügyi miniszter körrendeletileg hívja fel a hatóságok útján a gazdákat, hogy a buzakereszteket a saját érdekükben a vasuti pályatesttől legalább 95 méter távolságra rakják és a vasut mentén a tarlón két-három biztonsági barázdát hússanak, mert aki ezeket a rendelkezéseket meg nem tartja, annak a vasut által okozott károk meg nem téríthetők.

— **Az amerikai szabadságünnep.** Amerika függetlenségének az évfordulóját és Washington Györgynek, az amerikai szabadságharc legnagyobb bajnokának az emlékét, mint minden évben, az idén is nagy ünnepekkel ülték meg. Az Egyesült-Államokban e hónap 4-én az Atlanti-oceántól a Csendes-oceánig, természetesen az idén is amerikai szokás szerint, rendkívül sok emberáldozatot követelt ez az ünnep, mintegy 200 embert lőttek agyon s 20,000 a sebesültek száma.

E hónap 4-én reggel pisztolyok, puskák, ágyuk és mozsárgyuk dörgései jelezték a nevezetes évforduló megérkezését. Az ablakokon keresztül régi szokás szerint pisztolyokat sütögettek ki, bár a hatóságok szigorú intézkedéseket tettek arra, hogy az ünnepély „békés módon, az értelmes amerikaiakhoz méltón, istentisztelet hallgatásával stb.“ tartassék meg. Az intézkedések azonban nem használtak és így történt, hogy az ünnepség napján New-Yorkban kétszáz embert lőttek agyon, akik nagyrészt gyermekek. Azonkívül több mint száz gyermek pusztult el merevedésben, amelyet a réműletről kaptak, százan pedig az egyik vagy mind a két szemüket elvesztették. A sebesültek száma meghaladja a huszezret. Azt a pénzt, amelyet július 4-én az Egyesült-Államokban tisztán tűzijáték-szerekre kiadtak, tíz millió dollárnál többre becsülik és az ünnepély olyan szokatlan dimenziókat öltött, hogy a hatóságok tehetetlenül álltak vele szemben.

A gyermekek megtakarított pénzükön puskaport és serétet vettek, amiket papírral

és ruhadarabokkal bádogszelencékbe szorítottak és a földbe ástak. Azután a puskaport kanóc segítségével meggyújtották és abban a pillanatban karok, lábak és szétépett ruhadarabok röpködtek a levegőben.

— **Hódmezővásárhely új közjegyzője.** A Szilágyi Gyula halálával megüresedett hódmezővásárhelyi kir. közjegyzőséget e hó 6-án töltötték be. Az új hódmezővásárhelyi kir. közjegyző Matyasics Dezső dr. lugosi kir. közjegyző lett. Szegedről és Hódmezővásárhelyről is több előkelő férfi pályázott a közjegyzőségre, de az igazságügyminiszter a megüresedett tisztséget előléptetés útján töltötte be. Az új közjegyző már legközelebb átveszi hivatalát, amelyet ez év április hava óta Oltványi Ottó közjegyző-helyettes vezetett.

— **Kölcson — ötven százalékra.** Egy mindszenti asszonyt tegnap uzorázás miatt fogházbüntetéssel sújtott a szegedi törvényszék. Bánfi Sándorné mindszenti asszony nem kevesebb, mint ötven százalék kamatot vett azután a 80 korona után, amelyet Farkas Istvánné nagy nyomoruságában kölcsön kért tőle. A dolog kitudódott és tegnap uzora vétsége miatt állott a büntető törvényszék előtt. Bánfiné azt mondta, hogy Farkasné ajánlotta föl az ötven százalékot. Vádlottat 1 hónapi fogházra és 200 koronára büntették.

— **Országos vásár Szentesen.** A szentesi nyári országos vásár ez évben e hó 22., 23. és 24-én lesz, még pedig az első napon a jószágvásár, melyre vészmentes helyekről mindenféle lábasjószág, tehát sertés is szabadon felhajtható; a többi napokon pedig az áruvásár, melyen a vásároló iparosoktól és kereskedőktől a rendőrhatalóság az iparigazolvány felmutatását fogja követelni és azokat, akik ilyen igazolványt felmutatni nem tudnak, az elárusítástól eltiltja.

— **Szerelmi dráma.** Kiskunmajsáról jelentik: Villás Lajosné éjjeli mulató tulajdonosnőnél alkalmazott Serbán Mária két csomag gyufaoldatot ivott és hosszas kínlás után meghalt.

— **A sógorok kalandja.** Mulatságos história esett meg két mindszenti atyafin, kik csütörtökön este érkeztek meg a fővárosba és az Ó-utcában a Smyrna-szállóban szálltak meg. A két atyafi, névszerint Gömböcs István és Kántor Mihály, mint jó sógorokhoz illik, közös szobát vett a nevezett szállóban és késő este együtt jöttek fel a szobába. Vagy félórával a hazajövetel után nagy zaj támadt a szobában és a beszaladó személyzet a két atyafit a földön találta: Kántor alélt volt és a halántékáról csurgott a vér. Kántort elszállították a Rókus-kórházba, Gömböcsöt pedig a rendőrségre, ahol aztán kiszült, hogy semmi bűneset nem forog fenn, hanem egy kis félreértés. Gömböcs ugyanis azt vallotta, hogy ők bizony egy kissé pityókásan jöttek haza. Takarékoságból nem gyújtottak gyertyát és a sötétben úgy feküdtek le, hogy nem külön-külön ágyba feküdtek, hanem egy ágyba és pedig mindegyik lábbal a másik fejéhez. Rövid idő múltán mindegyikük konstata, hogy idegen ember van az ágyában és megállapodtak, hogy az idegeneket kidobják. Egymásnak estek és rövid dulakodás után mindketten kiestek az ágyból. Kántor sógor nekiesett a hálószerénynek és bevverte halántékán a fejét. Előhozták a Rókusból Kántor sógort, aki azóta ki is józanodott, meg is gyógyult és mindenben igazolta a sógor előadását. Természetes, hogy mindkettőt szabadon bocsátották és hogy ma este gyertyafényben fognak lefeküdni.

Baromfitenyésztés. Hazai fejlődő baromfitenyésztésünk sokat köszönhet Hreblay Emil állattenyésztési felügyelőnek, aki nyolc év alatt 10 szakmunkát adott a magyar baromfikedvelőknek, tenyésztőknek és gazdáknak kezébe, hogy megtanítsa őket a helyes baromfitenyésztés minden fogására. Ismerik is a Hreblay-féle könyveket széles országban. Most legújabb munkájával azonban Hreblay oly közkiváncsolomnak tett eleget, amely régtől fogva vágya volt a magyar tenyésztőknek, t. i. az, hogy egy könyvben mindent feltaláljon s néhány koronáért oly munka birtokába jusson a tanulni vágyó, a melyből minden tekintetben pontos utmutást nyerhet. E munka Hreblaynak e napokban megjelent „Baromfitenyésztés“ című s 280 lapra terjedő, 115 gyönyörű képpel ellátott könyve. Bolti ára 5 korona. Kapható minden könyvkereskedésben, valamint Hreblay Emil állattenyésztési felügyelőnél Rákosliget, V. 3. szám.

CSARNOK.

Két csavargó.

Irta: Jean Madeleine.

— Ugyancsak hideg van ma odakünn, mi, Jndenne?

Sabarthés ur dideregve huzta le prémes keztyűjét és télikabátját. És a hivatalnokok módja szerint, akik sohasem érzik jól magukat abban az állásban, amelyben vannak, szidni kezdte a helyet, ahova az a rettenetes kormány őt bedugta.

— Mondhatom, Judenne, szörnyen vigasztalan fészek ez a maga szülővárosa.

Az öreg őrök nem ellenkezett, hallotta ő már ezt a nótát elég gyakran a Sabarthés ur elődeitől. Eleinte bosszantotta a dolog, de aztán megszokta.

De Sabarthés bíró ur csakhamar jobb kedvű lett, mihelyt a kandallónál megmelegedett, és boldogsága egészen teljes lett, amikor a szolgálta édesen illatozó csokoládét hozott be a tálcán. Vidáman ült le íróasztala mellé, betöltötte a csészébe az inycsiklandozó csokoládét és egy szelet kenyérré aranysárga vaját kent.

— Ó, egészen meglepetkeztem... a csendőrök egy csavargót hoztak be, — szólalt meg hirtelen az öreg őrök.

— Csavargót!?... Hát csak bocsássá be... Vagy különben várjon egy kicsit!

És reggelijét tálcástól egy kis asztalon eldugta az akták mögé. Fialat volt még és lágyszivű. Gondolta, nem illik ilyen csemegét odatartani valakinek az orra alá, aki nyilván ki van éhezve. Még a morzsákat is lesöpörte az íróasztal alá.

— Ugy! És most már bevezetheti azt az embert.

A csendőr behozta. Egyike volt azoknak az elnyűtt, toprongyos alakoknak, akik nem tudják, honnan jönnek, merre mennek. Az arca hamuszínű volt, nyakán piszkos, sárga kendő. A csendőr előre taszigálta.

Kihallgatása nagyon rövid ideig tartott. Alig beszélt, mintha csak úgy fagytak volna meg szájában a szavak. Behozta magával a szomorú téli napnak minden hidegét.

Hogy hová megy — nem tudta. Vándorolt hátán batyuval, ismeretlen cél felé. Maga elé meredt anélkül, hogy tudta volna, mit lát. S aki csak találkozott vele, kikerülte

félelemből vagy utálatból. Csak a gyermekek nem tértek ki előle . . . ha megírták a hópelyhektől belepett öreg embert, áhi attal néztek rá s azt hitték talán, hogy a Mikulás bácsi . . .

A bíró úgy oldalvást megnézte, de semmi különös szájalmat nem keltett benne.

Évek, hosszú évek óta hajtották már őt be így, csukták el s bocsátották szabadon, amíg be nem kísérték újra. Ott találták az országuton, amint reszketve feküdt a földön. Aztán idehozták. Ez az egész.

A csavargó fölemelte kissé a fejét, mintha szimatolt volna valamit.

— No, viheti a fogházba. Csütörtökön elbocsáthatják.

Mikor az ajtó bezárult, Sabarthés ur előhuzta reggelijét az akták mögül. És újságot olvasva jóízűen nekilátott.

— Reményelem Judenne, több csavargót nem hoz már be.

— Ön tulságosan jó ehhez a csöcselékhez, bíró ur!

— Tudja mit, Judenne, zárja el az ajtót, nehogy újra megzavarjanak . . .

Az ajtót elzárják. A bíró olvassa az újságot. Most már senki sem zavarhatja.

— Tok, tok . . . — kocog most valami az ablakon.

— Mi az, Judenne?

— Tok, tok . . . — hangzik még egyszer az ablakkeresztfán.

— No, — mondja Sabarthés ur — úgy látszik, még egy csavargó.

Igen még egy csavargó volt. Egy hajléktalan, kedves kis galamb. Szelid szemével bebocsátásért esdekelt. Erre igazán nem gondolt a bíró ur, amikor az ajtókat elzáratta.

De nem haragszik, amiért megzavarták. Bevitte szépen a szobába az égneket ezt a kis csavargóját.

— Szegény pici jószág, hogy reszket!

A kálhánál azonban magához tért. A bíró ott hagyta a reggelijét és a kis csavargóval bibelődik.

Ez pedig csapkod a szárnyaival, odarepül hirtelen az íróasztal alá és fölcsipegeti a morzsákat.

— Ah, milyen éhes s mi nem adunk neki enni.

A bíró odateszi elébe reggelijét, amelyhez alig nyult még.

— De bíró ur, reggelijét. És mit eszik majd ön?

— Ugyan, délig én majd csak kibirom. Fontosabb ez a kis galamb! . . .

És nézte gyönyörködve, hogyan eszik a kis csavargó. És igazán nem törődött azzal, hogy odavan a reggelije . . .

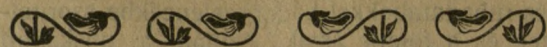
Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1905.

Omnibusz

teljesen jó karban, 6—8 személyre, megvételre kerestetik.
Szíves megkeresések Gémes Kálmán községi előfogatoshoz intézendők Cs.-Mindszentre.

President

Havana

Diva, Turul, Ris Abadie, Cartouché, Janina, a világ legjobb cigaretta-hüvelyei Mindszinten egyedül Horváth Antal papirkereskedésében szerezhető be.

Tűzifa-eladás.

A vásárló közönség szíves tudomására adom, hogy üzletemet tűzifa-kereskedéssel kibővítettem és nálam első minőségű tűzifa waggonszámra és ölszámra, valamint vágott állapotban is, kívánatra házhoz szállítva, a legjutányosabb áron kapható. Megjegyzem, hogy aki waggonszámra szándékozik fát venni, nálam az udvarban a fa minősége megtekinthető és a legolcsóbb napi ár mellett megrendelhető.

Azon tisztelt vevőimet pedig, akik ezideig még a szegedi légszesz-kocszra nem tettek megrendelést, kérem, hogy arra mielőbb előjegyezni sziveskedjenek.

Szíves pártfogást kér

Schwarcz Ignác

3—6 építkezési és tüzelőanyag-kereskedő.

Könyvnyomdai

munkák

föltétlen csinos és modern kivitelben a legjutányosabb áron készülnek

Horváth Antal

könyv- és műnyomdájában

Mindszinten.

A tiszántuli járás főszolgabírájától.

1257—1905. sz.

Hirdetmény.

A Mindszent községben 800 korona évi törzsfizetéssel javadalmazott

községi végrehajtói állásra

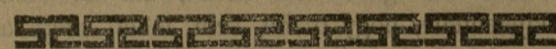
pályázatot nyitok s fölhivom az életfogytiglan való kérdéses állást elnyerni szándékozókat, hogy szabályszerű módon fölszerelt pályázati kérvényeiket hozzám legkésőbb július hó 14-ének délután 5 órájáig nyujtsák be, mert a később érkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

A községi képviselőtestület közgyűlése folyó hó 15-én fogja a végrehajtót megválasztani.

Mindszinten, 1905. évi július hó 1.

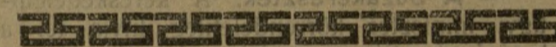
Tary István

főszolgabíró.

Udvarosnak

egy ügyes, erőteljes fiu azonnal fölvéttetik. Cim a kiadóhivatalban.

Tűzifa-eladás.

Mindenki saját érdekében cselekszik, ha tűzifa-szükségletét nálam szerzi be. Nemcsak azért, mert lelkiismeretesen és pontosan lesz kiszolgálva, de óriási raktáram és nagybani vételeim folytán áruimat mindenkor a legolcsóbb áron adhatom. A napokban ismét nagymennyiségű tűzifa-szállítmányom érkezett, amely kizárólag elsőrendű bükk- és gyertyánfából áll. Kapható ebből úgy máglya szerint, valamint kiölezve, kisebb mennyiségben is.

Szíves megrendeléseket kérve vagyok teljes tisztelettel

Pap Pál Pál,

fakereskedő.

Mángorló

jó karban, megvételre kerestetik. Cim megtudható lapunk könyvnyomdájában